

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Suflarea gurii Mele presară tămăduire de suflet, și presară alinare celor cu suflet plin de dor după Dumnezeu. Mă fac izvor de cuvânt și de înviere și de putere sfântă pentru mulți, dar între cei mulți de pe pământ sunt puțini, puțini care caută răcoare de suflet și de trup la Dumnezeu, iar pentru aceștia Eu vin și aduc alin, aduc cuvânt alinător.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, Dumnezeu-Fiul, și sunt la masă de cuvânt cu mama Mea Fecioara, că în această zi din săptămâna Paștilor Mele e zi de sărbătoare creștinească, zi de alin tămăduitor din partea ei pentru cei ce iubesc pe Domnul și-I dau Lui slavă, că mult iubește mama Mea Fecioara pe cei ce cu dor Mă iubesc, iar lor li se cuvine alin.

Hai, mamă, hai să le spunem urarea învierii Mele la cei adunați la izvor ca să ia ei alin ceresc! „*Hristos a înviat!*“ să le spunem lor, și să grăim apoi cu ei pentru folos de suflet, mamă, că înviere avem Noi să așezăm peste om. Amin.

— *Cu Tine la masă de cuvânt, Fiule Doamne, cu Tine mă adun, și Ne așezăm aici cu sfinții, aici, la izvorul Tău de cuvânt, la locul coborârii cuvântului Tău în carte, și grăim cu cei ce Te iau de aici spre hrană și stăm cu ei la masă, căci s-au adunat în zi de sărbătoare a mea și au venit să ia apă sfințită și ocrotitoare lor, să ia și să bea și să prindă nădejde și alin, că mult poate credința celor ce caută pe Domnul, dar și credința trebuie povățuită, pentru ca să aibă ea rodire și mântuire pentru cel ce caută spre Domnul crezând.*

O, Hristos a înviat! Ca și Domnul pun între mine și voi urarea învierii Lui a treia zi de după răstignirea Lui pe cruce, iar astăzi este a opta zi și spunem împreună: Hristos a înviat! O, ce să vă dau în această zi a mea de serbare, decât putere de credință, iar pentru această putere trebuie povățuită credința voastră în Domnul și în lucrările Lui. Mai întâi cel care crede trebuie să dovedească Domnului o mare iubire, o mare putere de credință, așezată pe duh de umilință și de dor, căci omul greșit înaintea lui Dumnezeu are durere că a greșit și are nevoie de iertare și de vindecarea ranelor cele de la greșeli, fie prin durere, fie prin pocăință, dar totul prin iubire de Domnul.

O, nu-i stă bine vesel creștinului care crede mergând după Domnul, ci îi stă bine lucrând faptele credinței, îi stă bine iubind pe Domnul și lucrând pentru El și cu El sub cruce, căci aceștia sunt cei ce au credință urmându-I Lui cu pocăință apoi, căci fără de pocăință nimeni, nimeni nu este creștin și nu poate umbla cu Domnul, Care împarte iertare pentru vină și mântuire apoi.

Iată, fără pocăință nu are omul pu-tere și inimă și iubire pentru Domnul, Care iartă păcatele omului, iartă pe cel ce vine la El, iar El a spus: «Cel ce voiește să vină după Mine, acela să-și ia crucea, să-și ia vina, și să-Mi urmeze apoi cu pocăință», iar bucuria lui să fie apoi dragostea Domnului, dragostea care iartă pe cel vinovat și care de bucurie plânge, căci nu-i stă bine vesel celui care vine după Domnul cu vina sa ca să i-o șteargă Domnul. Eu când m-am arătat în văzduh, m-am arătat celor plini de dor după Domnul și care dădeau slavă Lui cu mult dor, și i-am alinat pe ei cu arătarea cerească deasupra lor, cu cele ce nu se văd ale slavei Domnului și ale sfinților Lui, ca să se arate bucuria cerului de la bucuria lor cu Domnul și pentru Domnul lor.

O, ce bucurie aduc Domnului toți cei care au dragoste să calce pe urmele sfinților Lui, care au mărturisit pe Domnul pe pământ! Au scris sfinții părinți legare și deslegare la cele ce se mănâncă și la vin, pentru creștini au scris, nu pentru cei ce mănâncă și beau ca la potop, nu pentru aceia au pus ei legare și deslegare la acestea, ci pentru cei ce iubesc pe Domnul. O, au scris părinții legare și deslegare pentru carne, ouă, lapte, brânză și pentru vin, și au scris pentru cei ce folosesc acestea, ca să fie cuminți câteodată cei ce mănâncă, o zi da și una nu, așa să

mănânce au scris părinții, dar pentru cei ce mănâncă ce trebuie nu mai este scris legare și deslegare, căci legumele și fructele sunt hrana pe care Domnul a dat-o omului s-o mănânce și să fie credincios și viu și să nu atragă nici o moarte asupra lui, nici un păcat potrivit lui Dumnezeu față de cele împărțite de Dumnezeu omului. Iar ca să am dreptate în cele ce spun, aduc aminte de vremea potopului când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, și așa au putut ei să atragă asupra lor potopul și să primească după faptele lor plata cuvenită. La fel și Israel în pustie, peste care ploua Domnul mană cerească, pâine îngerească, bucate din destul, dar când au căutat ei cu necredință și cu cârtire, a deslegat Domnul dorința lor după carne și au mâncat și s-au săturat mult și și-au împlinit pofta, și era mâncarea încă în gura lor când mânia a venit și a ucis pe cei sătui.

O, fericiți și credincioși sunt cei care ascultă de cele de la Domnul așezate ca să fie pe pământ împlinite! Iată, credința trebuie să se vadă, fiilor. Cu frică de Dumnezeu și cu credință plină de dragoste să slujiți voi mântuirii voastre, așa cum v-a povățuit Domnul prin părinți sfinți, ca să meritați mântuirea, măi fiilor, și iată, credința trebuie povățuită, că nu-i trebuie creștinului să bea și să mănânce, să râdă și să fie vesel, ci îi trebuie să aibă credință și dor cu rană după Domnul pentru păcatele lui, căci fără pocăință nimeni nu este creștin, nimeni nu poate umbla cu Domnul și ca Domnul.

Tămăduire pun peste credința voastră, ca să fie sănătoasă ea, fiilor, și apoi totul este cu puțință celui cu credința sănătoasă, care știe apoi cum să iubească pe Domnul, cu folos pentru Domnul și pentru el. Așa las eu în ziua aceasta omoforul meu peste voi și vă alin pentru cele ce vă îngreuiază pe voi. Amin.

Iar Ție, Fiule Doamne, Îți slăvesc învierea, Îți mângâi rana răstignirii și-Ți doresc fii iubitori, plini de duh de pocăință, frumoși prin umilință și bravi apoi prin credință vădită prin faptele ei, căci Tu ai durere după om, și cu ea dai să-l tămăduiești pe el, o, Fiule scump și rănit cu ranele răstignirii, pentru că l-ai iubit pe om. Amin.

— *Durerea Mea după om ar fi tot mai mică, o, mamă, dacă și omul ar avea durere după Mine, o, mama Mea. O, slavă Duhului Sfânt, pe Care tu L-ai împărțit cu învățatura Sa în zi de serbare a ta cu ei, mamă.*

Voi, cei adunați la apă în ziua aceasta aici, vă voi hrăni pe voi iarăși, când și mai mulți vor veni la izvor și la învățătură sfântă în ziua de serbare a mironosițelor învierii Mele și voi pune din destul pe masă, voi pune dar de cuvânt și Mă voi împărți prin el și vom sta la masă cu sfinții aici, fiilor, și vom sta cu ai Noștri și cu ai voștri din cer, căci toți vor fi așezați la masă dacă sunt ei aici în serbarea cea pentru învierea Mea a treia zi din mormânt, și am fost apoi pârga învierii celor adormiți. O, nu mai am ca și aici cină pe alt loc pe pământ, și va fi mult, mult căutat acest izvor de cuvânt. O, câtă credință trebuie și cât de sănătoasă ea, fiilor!

O, pace ție, popor de la izvor, și mare binecuvântare ție pentru pregătirea serbării Mele în mijlocul tău și al celor ce se vor aduna la izvor dimpreună cu mironosițele învierii Mele și cu ucenicii Mei cei de atunci, cu mulți din cer la masă cu voi, fiilor! O, fiți harnici, fiți credincioși, fiți harici și iarăși fiți, o, fiți credincioși așa cum Mie Îmi place, că este nevoie multă, multă de voia Mea pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2014